

РЕШЕНИЕ

№ 4573

гр. София, 12.08.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в публично заседание на 21.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **12140** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Предявен е иск с правно основание чл.1 от ЗОДОВ във връзка с чл.4 от ЗОДОВ.

Ищецът Е. Г. Г. твърди, че от 2000 г. служители на 08 РПУ системно, когато го видят, многократно го задържали, с различна времетраеност, но много често за 24 часа. Последното му задържане е било на 23 май 2006 г., заедно с А. А. К., като ги отвели в ПУ П., за да дадат обяснения къде са били на 23 май 2006 г. Казал им да си осигурят кола, за да се върнат отново в [населено място]. Задържани били за 24 ч. без правно основание. Поискал да бъде прегледан от психиатър, но било отказано. Употребява лекарства, три пъти на ден /поради диагноза паройдна шизофрения/, но такива му били отказани.

Ето защо претендира 2000 лв. обезщетение за причинените му неимуществени вреди поради незаконното му задържане. Причинени му били болки, страдания, притеснения, унижения, злепоставяне пред обществото за неоснователното му лишаване от свобода, за неоснователното подозиране, че е извършил умишлено престъпление от общ характер, за посягателството срещу здравето и живота, лишаване от лекарства, животоспасяващи и животоподдържащи.

Ответникът – Столична дирекция вътрешни работи оспорва предявения иск по основание и размер. Твърди, че не са конкретизирани неимуществените вреди и не са представени доказателства за тях. Не са налице и останалите кумулативно необходими предпоставки за основателността на иска. Евентуално поддържа, че

претендираната сума от 2000 лв. е прекомерна.

СГП счита, че искът е неоснователен. Не се установява от така направеното задържане ищецът да е претърпял твърдените вреди. Поведението на ищеца е давало многократно основания за задържане, поради което не може да се приеме, че има страх от такава.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното.

Установява се, че в 08 РПУ е издадена заповед за задържане на лице, рег. № 1774/23.05.2006г. от оперативен работник при 08 Районно полицейско управление /РПУ/, сега Столична дирекция на вътрешните работи. Съставен е протокол за личен обиск от същата дата.

С решение №4837/10.7.2019 г., постановено по адм.д. № 8399/2018 г. на АССГ, влязло в сила на 12.12.2019 г., заповедта е била отменена.

По делото е разпитана св. Й. И. А. – майка на ищеца, от показанията на която се установява, че преди задържането му с процесната заповед Е. е пиел кафе с други момчета на пътя. Дошъл кварталният, огледал се и извикал оперативна група на 08 РПУ. Закарали го в П., уж за малко, но го оставили там да преспи. Имало период, в който често го задържали. Той се чувствал много афектиран и ядосан от това. Изпадал в различни състояния – някой път се затварял в себе си, не излизал, не контактувал; друг път агресирал и искал да излезе, за да си отмъсти. След като го задържали, ходили няколко пъти да носят дрехи, храна; лекарства са носили. Държали го там до другия ден. Страдал, изживявал задържането. Сменял състоянието си постоянно. Нощем не спял нормално; изпитвал страх да заспи; да не бъде арестуван, затворен. Същевременно твърди, че е имал доста задържания.

В конкретния случай, за процесното задържане полицаят посочил пушек към К.; това било жица и затова ги търсили. Направили обиск на колата и нищо не намерили. Много пъти ходили напред-назад. Ако кажат, че трябва да го задържат, да си вземе каквото трябва – хапчета, храна, дрехи, за да не ходят постоянно.

Съдът, като взе предвид така установеното, както и становищата на страните, намира следното:

Установява се наличието на първата от предпоставките на чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ за основателността на разглеждания иск, а именно – незаконосъобразен акт на администрацията, което е установено с влязло в сила съдебно решение.

На следващо място, установява се, че в резултат на този незаконосъобразен акт ищецът е претърпял вреди – болки и страдания по време на задържането си, както и след него – бил е лишен от храна, дрехи и най-важното – лекарства. След изтичане на срока на задържането също страдал; изживявал го. Ч. се много афектиран, като или се затварял в себе си, или агресирал. Ето защо следва да се приеме, че е налице и тази предпоставка за основателността на иска, поради което следва да се присъди обезщетение за причинените неимуществени вреди.

По отношение на техния размер. На основание чл. 52 ЗЗД следва да се определят по справедливост. Понятието "справедливост" по смисъла на [чл. 52 ЗЗД](#) обаче не е абстрактно понятие. То е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се имат предвид от съда при определяне на размера на обезщетението.

Такива обстоятелства, при определяне на обезщетението за неимуществени вреди по искове с пр. осн. [чл. 1, ал. 1, т. 3 ЗОДОВ](#), са: личността на увредения, данните за

предишни правонарушения, начина му на живот и обичайната среда, отражението върху личния, обществения и професионалния живот, разгласа и публичност, стигнало ли се е до разстройство на здравето, а ако увреждането на здравето е трайно, каква е медицинската прогноза за развитието на заболяването както и всички обстоятелства, имащи отношение към претърпените морални страдания, преценявани с оглед конкретиката на случая. Във всички случаи на приложение на [чл. 52 ЗЗД](#), база при определяне на паричното обезщетение за причинени неимуществени вреди са стандартът на живот в страната и средностатистическите показатели за доходи по време на възникване на увреждането.

В случая от една страна следва да се има предвид това, че жалбоподателят е имал заболяване – така, както е посочено по-горе, именно поради което е възприел задържането по-тежко – емоционално, психически. Не е имало възможност да му бъдат предоставени храна, лекарства и дрехи.

От друга страна обаче ищецът е имал многократни задържания, поради което и не биха могли точно да се разграничат последиците от тях – описаното състояние на ищеца от тези задържания, както и от преди това диагностицираното му заболяване.

На следващо място, не се установява незаконното задържане по някакъв начин да се е отразило на социалния или обществения статус на ищеца.

Ето защо и като се има предвид датата, на която той е задържан – 26.5.2006 г., съдът намира, че справедливото обезщетение следва да се определи в размер на 300 лв.

По разноските.

Въз основа на тези мотиви съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на Е. Г. Г., ЕГН [ЕГН], [населено място], [населено място], [улица], сумата от 300 лв. обезщетение за причинените му неимуществени вреди – болки и страдания от незаконно задържане въз основа на заповед за задържане на лице, рег. № 1774/23.05.2006г. от оперативен работник при 08 Районно полицейско управление, ведно със законната лихва върху главницата, считано от предяване на исковата молба – 21.7.2006 г. до окончателното й плащане, както и 300 лв. разноски за адвокатско възнаграждение като **ОТХВЪРЛЯ** иска за разликата до пълния предявен размер от 2000 лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от уведомлението за изготвянето му.

СЪДИЯ: